

โครงร่างคำเทศนา

ธวัช เย็นใจ

เรื่อง “หัวอกพ่อ” ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 2:12-17

(1) คำนำ

คนไทยเรามีคำกล่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมของครอบครัวว่า “ไม้ดีผลงาม” หรือ “ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น” ฝรั่งเศสก็มีคำเหมือนกันว่า like father like son: แปลง่าย ๆ คือ ลูกย่อมเหมือนพ่อ (คนโบราณว่าจะดูว่าให้ดูหาง จะดูนางให้ดูที่แม่ จะดูให้แน่ต้องดูถึงยาย)

ทุกอย่างต้องเริ่มต้นจากครอบครัว “วินัยเริ่มต้นที่บ้าน” พระคัมภีร์กล่าวถึงลูกเป็นผลสืบเนื่องมาจากพ่อ “พ่อกินองุ่นเปรี้ยวลูกย่อมเซ็ดฟัน” (เยเรมีย์ 31:29, เอเสเคียล 18:2)

(2) พ่อผู้เป็นปุโรหิต (1:9)

ในพระคัมภีร์ตอนนี้เราพบเรื่องราวของชายคนหนึ่งชื่อเอลี (ชื่อนี้แปลว่า พระเยโฮวาห์เป็นผู้สูงสุด) ตลอด 4 บท

ตำแหน่งของเขาคือ “ปุโรหิต” มีหน้าที่ในการนำประชากรอิสราเอลเข้าเฝ้าพระเจ้า เป็นตัวแทนสื่อกลางในการถวายเครื่องบูชาและสารภาพบาป รับการอวยพระพรจากพระเจ้า

เอลีเป็นคนที่มีเกียรติและมีชื่อเสียงเป็นที่นับหน้าถือตาในหมู่ชนชาติยิวเวลานั้น เป็นที่พึงพอใจของประชาชน ใครมีปัญหาอะไรก็สามารถมาขอคำปรึกษาแนะนำ รับคำปลอบโยนและหนุนใจ

บทเรียน ปุโรหิตของพระเจ้าในสมัยปัจจุบันคือ ศิษยาภิบาล ศาสนาจารย์ ผู้นำคริสตจักรและมิชชันนารี

1 เปโตร 2:9-10 ได้บอกไว้อย่างชัดเจนว่า “คริสเตียนทุกคนเป็นปุโรหิตหลวง” มีหน้าที่ในการประกาศพระบารมีของพระเจ้า

(3) ปัญหาครอบครัว (1:9,17)

โดยส่วนตัวแล้วเรายอมรับว่าเอลีเป็นคนดี รักพระเจ้า ทำงานอย่างเอาจริงเอาจัง ดูแลเอาใจใส่ประชากรอย่างดี เขาจะนั่งที่พระวิหารมองดูสีหน้าของทุกคนที่มานมัสการ พร้อมกับสอนและกล่าวคำหนุนใจ (1:12)

แต่เมื่ออ่านต่อไปใน 2:12 จะพบว่าเอลีมีปัญหาคบครว้ พระคัมภีร์กล่าวถึงลูกชายทั้งสองของเขา คือ โสฟนีและฟีเนหัสว่า

ก. เป็นคนอันธพาล คนกะกะระรานชาวบ้าน พระคัมภีร์ใช้คำว่า “ชั่วร้ายแบบเบลิเอล” (Beliel พระของคนที่สกปรกเหมือนแมลงวัน)

ข. เขาไม่นับถือพระเจ้า พระคัมภีร์บางฉบับแปลว่า ลูกของเอลีไม่รู้จักพระเจ้า

โอ เป็นไปได้อย่างไร ลูกของผู้รับใช้พระเจ้า แต่ไม่รู้จักพระเจ้า เป็นไปได้หรือที่ลูกของคริสเตียน แต่ไม่ได้กลับใจเสียใหม่??!!

ค. เขาถูกลงโทษ

(2:17) โสฟนี และฟีเนหัส ทำตามใจตนเอง (อาจจะเป็นเพราะถูกตามใจมาตลอด) เป็นคนที่ถือวิสาสะ ฉกชิงเอาของถวายบูชาส่วนที่ดีที่สุดไปเป็นของตน (12:14-16) ถืออำนาจบาตรใหญ่และใช้กำลังขู่เชิญบังคับ

ง. ทำบาปล่วงประเวณี (2:22)

นี่เป็นบาปที่น่าเกลียดน่าชังต่อพระเจ้ายิ่งนัก เขาเข้าหาหญิงที่เดินที่นคพบกล้าทำบาปในสถานที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า

บทเรียน ลูกของคริสเตียนมีโอกาสมือเหมือนเช่นชายหนุ่มสองคนนี้ได้มาก หากพ่อแม่ได้เหลียวแลเอาใจใส่ให้ดีเท่าที่ควร แล้วจะต้องพบกับความเสียใจอย่างสุดซึ้งซึ่งภายหลัง

4. หัวอกผู้เป็นพ่อ (2:22-24)

สมมุติว่าท่านเป็นเอลี ท่านจะทำอย่างไรดีในกรณีที่เกิดขึ้นกับลูกของท่านเช่นนี้ บางคนอาจจะบอกว่า น่าอับอายขายหน้า แต่บางคนบอกว่า “ช่างมัน คนเราย่อมมีโอกาสมิติดพลาดได้ไม่ว่าใคร” นี่เป็นการเรียกร้องความเห็นอกเห็นใจ

บางคนคิดว่า อย่างนี้ต้องลาออก (จากการรับใช้พระเจ้า) ไปขายน้ำเต้าหู้ดีกว่า

นักศาสนศาสตร์ได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุเรื่องนี้ว่า

1. เอลีมีงานยุ่งเกินไป จนไม่มีเวลาดูแลครอบครัวของตนเอง เพลงซาโลมอน 1:6 มัวแต่ดูแลสวนคนอื่น แต่ละเลยสวนของตนเอง

2. เอลีคิดว่ารอให้ลูกโตสักหน่อยก่อนแล้วค่อยสอน แต่นั่นก็สายเกินไปเสียแล้ว

3. เอลีเป็นพ่อที่อ่อนแอ ไม่สอนพระวาจาและระเบียบวินัยแห่งชีวิตตามใจลูกจนเสียคน ท่านคิดว่า “มีบ้านให้อยู่ มีอุ้ให้นอน มีหมอนให้หนุนมีคุณให้พึ่ง” ก็พอแล้ว

ขอให้สังเกตว่า ประการแรก เอลีรอให้คนอื่นมาบอกเรื่องความผิดของลูกก่อน จึงจะจัดการ ประการที่สอง แทนที่จะใช้อำนาจหน้าที่ของพ่อกลับไปตามลูกว่า ทำไมลูกจึงทำอย่างนั้น (23-24)

พระคัมภีร์สอนผู้เป็นพ่อแม่

- การใช้ไม้เรียวจัดการแก้ไขอุปนิสัยของลูก (สุภาษิต 22:15)
- ฝึกอบรมทางของพระเจ้าขณะเมื่อเด็กยังเล็กอยู่ (22:6)
- ให้ตระหนักความจริงว่า ไม้อ่อนคดง่าย ไม้แก่คดยาก เอลีพยายามตัดนิสัยของลูกเมื่อสาย

เกินไป เขาจึงต้องพบกับความเสียใจภายหลัง

กลอน “เมื่อปั่นได้โยไม่ปั่น” ของคุณวันเพ็ญ พิศาลพงศ์

เมื่อคืนปั่นได้โยไม่ปั่น

ปล่อยจนวันคืนแจ้งแห่งคล้ายหิน

จึงค่อยคิดหันมาหาก่อนคืน

แจ้งคล้ายหินผืนเท่าไรไม่คลายคืน

เปรียบเช่นเด็กน้อยค่อยรับรู้พ่อแม่ครุหากหลงผิดไม่คิดปั่น

เอาแต่เร่งอ่านเขียนเรียนสารพัน

ส่วนใจนั้นเป็นอย่างไรมินำพา

มารยาทเป็นอย่างไรมิสอนสั่ง

ไม่ปลูกฝังค่านิยมเหมาะสมให้

ปล่อยให้กาลผ่านพ้นจากเกิดร้าย

มาคิดได้อาจสายเสียแล้วเอ๋ย”

5. สรุป

พระเจ้าทรงมีความห่วงใยต่อครอบครัวคนของพระองค์

ในฐานะที่เราคริสเตียนทุกคนเป็นบุตรโอรสของพระเจ้า มีความรับผิดชอบต่อการอบรมสั่งสอนลูก พระองค์ต้องการให้เราเป็นไม้ดีผลงาม

ชีวิตคริสเตียนนั้น ความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่หน้าที่การงานเท่านั้น แต่อยู่ที่ครอบครัวด้วย

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 46 ฉบับที่ 244 พฤษภาคม - มิถุนายน 1995, หน้า 54-55.